

Mala neman Mici

(Excerpt in Serbian)

Translated by: Jelena Budimirović

Contact of the translator: jelena.buda@gmail.com

Mala neman Mici je čamila na polici u prodavnici sa igračkama i pravila se da je sasvim obična igračka. Tada je u prodavnicu ušao moj ujka Zlatko, koji mi je kupovao poklon za rođendan. Svidela mu se igračka sa dugom ružičastom dlakom, velikim zelenim očima i kratkim rukama i nogama. Kupio je Mici.

Uveče, kada su gosti otišli sa rođendanske zabave, Mici sam postavio na noćni ormarić. Ona je tada počela da prevrće očima i mrda ušima.

„Pa da, ti si živa!“, uzviknuo sam.

„Ne, ja nisam Živa, nego Mici! I da ti kažem, Lazare, nije nimalo udobno spavati na noćnom ormariću. Zar ne bih mogla da spavam kod tebe?“

Tako sam je uzeo k sebi i lepo je pokrio, pa smo zaspali.

Te noći sam loše spavao jer se Mici sve vreme prevrtala – prvo je otpuzala do mojih nogu, onda mi je disala u uši, potom mi se uvukla u pidžami i na kraju povukla prekrivač sa mene. Prava neman, iako mala.

Zato sam joj ujutro napravio krevet od kutije za cipele. Oblepio sam je sličicama, u nju sam stavio malo ćebe i malecki jastuk.

„Mici, kako ti se sviđa?“, pitao sam je.

„Lep je!“, rekla je Mici, uvukla se pod ćebence, a potom ga bacila na drugi kraj sobe, zasmejala se i pobjegla u kupatilo. Ojoj! Ne smem da je ostavim samu u kupatilu! Potrčao sam za njom.

DOMAĆI ZADATAK

Morao sam da napišem sastav na temu Moja omiljena igračka. Sedeo sam pred otvorenom sveskom. Razmišljao sam da li da pišem o kockama ili o autiću sa daljinskim upravljačem, ili čak o Mici.

Počeo sam:

Moja omiljena igračka je neman Mici. Ona ima velike oči i meku dlaku i nema naočare. Spava u kutiji za cipele. Dobio sam je za rođendan. Poklonio mi ju je ujka Zlatko.

Prestao sam da pišem jer me je Mici vukla za rukav.

„Žedna, hoću da pijem!“

„Hoćeš kakao?“

„Ne, sok!“

„Nemamo više soka!“

„Zašto?“

„Sve smo popili.“

„Zašto?“

„Zato što smo bili žedni!“

„Zašto?“

„Zato.“

„Onda idi u *provanicu* po njega!“

„Kaže se prodavnicu. Dobićeš kakao jer nemamo više soka.“

„Zašto?“

„Oh, prestani već jednom, ti mala nemani!“, rekao sam. Napravio sam joj kakao i završio domaći zadatak:

Ponekad je jako dosadna, ali ne možeš da je isključiš jer nije na baterije.